

[Arne Lund]

Industriministeren har allerede gjort det dels ved administrative foranstaltninger, dels ved lovforslag her i folketinget. Nu kommer skatte- og afgiftsministeren med et tiltrængt supplement med hensyn til lempelse af afskrivningsreglerne dels permanent, dels midlertidigt. Det skal skatte- og afgiftsministeren ikke have utak for, tværtimod, så meget mere som ministerens forslag jo er baseret – hvad det også bør være – på et forlig mellem regeringspartierne, socialdemokratiet og de radikale, altså skattereformpartierne.

Jeg skal altså støtte forslaget og kan føje til, at det konservative folkeparti under udvalgsarbejdet også vil være åben over for en drøftelse af mulighederne for at hæve loftet, forøge antallet fra de 50 og opfeft, men vi må se, hvad vi kan få ud af det under drøftelserne i udvalget.

Som et lille hjertesuk vil jeg også gerne føje til, at jeg tror, skibsværfternes ansatte og ledere vil være meget interesserede i, om skattereformpartierne så hurtigt som muligt kan komme så meget videre med deres forhandlinger, at skibsværfterne også har klarhed over, hvordan de er stillet afskrivningsmæssigt efter den 1. januar 1987, så meget mere som det jo er langvarige kontrakter, det her drejer sig om.

Fogh Rasmussen (V):

Venstre kan støtte skatteministerens forslag. Der er tale om en lempelse i forhold til det indgreb, som blev foretaget i december 1984, og den lempelse kan vi støtte. For det første bliver der tale om en permanent forbedring for skibe med mere end 10 ejere derved, at afskrivningsgrundlaget forhøjes fra de nuværende 55 til fremover 75 pct. Ved den ændring sikres det, at den skattemæssige værdi af afskrivningerne, også efter at selskabsskatten er forhøjet fra 40 til 50 pct., for personer bliver lig med den skattemæssige værdi af afskrivninger på selskaber. Der er her tale om en rimelig og nødvendig ajourføring af reglerne.

Dernæst er der tale om en midlertidig forbedring for skibe med mellem 10 og 50 ejere derved, at afskrivningsgrundlaget i 1985 og 1986 her bliver 100 pct. Også det kan vi støtte.

Jeg vil gerne knytte nogle ekstra bemærkninger til den grænse på 50 parthavere, som

har været så omdiskuteret i den offentlige debat. SF er jo også inde på det i sit forslag, hvor SF i virkeligheden siger, at man enten bør undlade en udvidelse af antallet af parthavere, hvis der fortsat skønnes at være mulighed for skattetænkning, eller også at antallet bør gives helt frit. Det er en problemstilling, der også har været oppe i den offentlige debat, og som det kunne være rimeligt at knytte et par kommentarer til.

Det er klart, at det altid giver problemer, når man laver en sådan grænse. Da grænsen på 10 ejere blev indført i december 1984, var det for at begrænse skattemæssig spekulation i køb af skibsanparter. Det spørgsmål, man må stille i dag, er, om dette formål ikke i mellemtiden også er blevet tilgodeøst ved, at renten er faldet, inflationen er faldet, og regeringen har fremsat forslag om en såkaldt kursgevinstordning, som alt taget i forening vil begrænse de fordele, der var ved den slags skattemæssige arrangementer. Man kan altså sige, at der siden december 1984 er sket ting, som i sig selv har begrænset de skattemæssige fordele ved den slags arrangementer.

På den baggrund vil jeg gerne på venstres vegne sige, at vi i skatteudvalget opmærksomt vil lytte til argumenter for og imod en grænse på lige præcis 50 ejere. Vi har i venstre den opfattelse, at det er fornuftigt, at så brede kredse i befolkningen som muligt deltager i aktiv investering og aktiv opsparing i erhvervslivet, og derfor er det heller ikke med vellyst, at vi ved tidligere lejligheder har givet vores stemmer til indgreb mod afskrivningsadgangen på skibsanparter, indgreb, som uden tvivl har været med til at begrænse den kreds af borgere, som med fornuft kunne deltage i den slags investeringer.

Når vi har gjort det, har det bl.a. også været på baggrund af et stærkt ønske fra socialdemokratiet.

Derfor stiller jeg mig helt uforstående over for hr. Stavads bemærkninger her i dag, hvor hr. Stavad siger, at der bare er tale om et forsøg på fra udenrigsministerens side at skaffe sig billig goodwill forud for kommunevalget, når udenrigsministeren har udtalt sin åbenhed over for at drøfte grænsen på 50 ejere. Man kunne også vende det om og sige, at det, udenrigsministeren har gjort, er at lytte til en række af de røster, der bl.a. er kommet fra den socialdemokratiske folke-